

O bezpříspěvkovém dárcovství krve

Jedním z hlavních programů Českého červeného kříže je i podpora rozvoje bezpříspěvkového dárcovství krve, jako tradiční činnosti, kde je naší snahou výrazně zvýšit podíl a efektivitu naší práce v této oblasti.

Současná role ČČK spočívá v oceňování bezpříspěvkových dárců, kdy jen v loňském roce bylo oceněno 26 092 dárců, z nichž 12 582 získalo bronzovou medaili za 10 bezplatných odběrů, 8 605 bezplatných dárců získalo stříbrnou medaili za 20 odběrů a 4 905 dárců získalo zlatou medaili za 40 odběrů. Zlaté kříže za mnohonásobné odběry obdrželo 1 041 bezplatných dárců krve.

Podle počtu oceněných dárců a našich statistik počet odběrů lehce stoupá. I vedoucí transfuzních stanic většinou potvrdí, že krve je dostatek.

V České republice se spotřebovává krev asi za 380 000 odběrů. Máme tedy dost dárců?

Samozřejmě platí, že dárců není nikdy dost. Podle zveřejněných informací máme tolik transfuzních přípravků, kolik potřebujeme. Čas od času se sice stane, že v nějaké oblasti je nedostatek určité krevní skupiny, protože se nahromadili pacienti s touto krevní skupinou a přišlo méně vhodných dárců. Za měsíc může být nedostatková zase jiná skupina. Pomínu otázku zda je vytvořen a jak funguje centrální registr krve – transfuzních přípravků v České republice. Není to naše starost. Ale naši starosti jsou bezpříspěvkoví dárci krve.

Tady je trochu problém s počtem evidovaných dárců. Krev daruje totiž poměrně úzká skupina

lidí, kteří chodí darovat krev možná trochu častěji, než by bylo optimální. Někdy si dárci neuvědomí, že transfuzní stanice zrovna jejich krev nepotřebuje, přesto ale přijdou, protože zrovna mají čas. To je ale problém komunikace mezi transfuzními stanicemi a dárci.

Naším problémem, úkolem k řešení je ta výše zmíněná úzká skupina bezpříspěvkových dárců krve. To znamená její rozšíření a pravidelné doplňování novými bezpříspěvkovými dárci krve. Pro nás, dobrovolníky, funkcionáře i pracovníky Českého červeného kříže to znamená zaměřit se také na kvalifikovaný nábor nových dárců.

Znamená to nejen na odpovídající úrovni zajišťovat předávání již tradičních ocenění bezpříspěvkovým dárcům krve, ale také vymýšlet a realizovat nové nápady. Takové, které budou odpovídat dnešní době, vnímání současných lidí, především mladých. Upozorňovat, získávat, vychovávat, přesvědčovat. Není to v současné době velkého množství materiálních i mediálních lákad, úpadku zájmu člověka o člověka, jednoduché. Navíc ještě v období, kdy se v naší republice začínají usazovat firmy, které se zaměřují na placené odběry krve.

Přesto lze nalézt cesty. Příkladem jsou například aktivity realizované v Oblastním spolku Jablonec nad Nisou. Putovní výstava o BDK má velmi slušný ohlas. Jistě se najdou další.

Úřad ČČK Praha, jeho odborní pracovníci se snaží výrazně oživit propagaci BDK, především

směrem k mladým lidem. Mediálně známé tváře darující krev, prosazování téma BDK do medií a to i bulvárních, příprava větší, trochu provokující kampaně, vše zaměřeno na získávání nových dárců.

Propagování bezpříspěvkového dárcovství krve není úkolem jen některých OS ČČK a Ústředí ČČK. Je to úkolem celé Společnosti ČČK, všech jejích členů, dobrovolníků i pracovníků.

Předpokládám, že ČČK v jeho rámci zvýší svůj podíl na výchově obyvatelstva k potřebě darovat krev a to nejen vytvářením a rozšiřováním informačních materiálů, ale působením na veřejnost při každé vhodné příležitosti. Musíme působit na rozšiřování a zlepšování systému morálního ocenění bezpříspěvkových dárců.

Nebude to jednoduchý úkol, který si vyžádá mnoho dobrých nápadů, úsilí a práce. Vyžádá si také značné náklady. Proto může být realizován za předpokladu spolupráce mezi všemi zúčastněnými a za podpory státních orgánů. Nyní je bezpříspěvkových dárců relativní dostatek. Pokud však budeme ještě chvíli všichni v této věci bezstarostní, budeme mít zanedlouho starosti s jejich nedostatkem.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

Principy humanitárního práva IV.

Nyní si všimneme druhé části zásady „Výběr způsobů a prostředků vedení boje není neomezený – zejména musí zaručit omezení útoku jen na vojenské cíle a předcházet zbytečným zraněním,“ tedy zákazu působit *zbytečné útrapy*

Již jedna z prvních smluv soudobého MHP – již zmiňovaná *Petrohradská deklarace*, přijatá právě před 140 lety – 11.12.1868 – zakázala střely vybuchující v těle protivníka. *Haagské úmluvy* z let 1899 a 1907, o nichž jsme pojednali v loňském seriálu, rozšířily dále katalog zakázaných zbraní např. o tzv. střely „dum dum“ (nepláštěvaná střela či střela se zářezy, která se lidském těle objemově rozšiřuje a má tak vysoký ranivý účinek), ale především v *Řádu války pozemní* zakotvily právě

zásadu, že jsou **obecně zakázány ty zbraně**, které by působily **zbytečné útrapy**. Vzniká otázka – zbytečné (nadměrné), ale vzhledem k čemu? Není jakékoli utrpení či zranění zbytečné? Musíme si uvědomit, že se nacházíme v oblasti humanitárního, tj. válečného, práva, a tedy

v situaci ozbrojeného konfliktu. Zbytečným je tak chápáno to utrpení, ta zranění, která jdou **nad rámec vyřazení protivníka z boje**. Protivník může být zraněn či dokonce zabit, avšak při co nejmenším **možném** strádání nutném k tomuto vyřazení z boje. Tak např. právě střely „dum dum“ jsou příkladem takové zbraně – vždyť mohu-li protivníka zasáhnout, je již zde *zbytečné* zhoršovat např. vyhlídky na úzdravu.

Přirozeně voják v poli není vždy schopen dokonale tyto úvahy provádět a proto mezinárodní společenství **vedle toho** vypracovalo poměrně rozsáhlý **seznam konkrétních zbraní**, jejichž užití je za všech okolností zakázáno a inspirací pro zařazení do tohoto seznamu bývá právě

nadbytečnost působeného utrpení či nemožnost omezit rozsah následků jen na vojenské cíle:

Již rok 1925 znamená zákaz chemických a biologických zbraní, v sedmdesátých letech jsou zakázány defolianty a jiné prostředky záměrně modifikující nepříznivě životní prostředí, rok 1980 přináší *Úmluvu o zákaze nebo omezení některých konvenčních zbraní působících nadměrné utrpení nebo majících nerozlišující účinek*, která ve svých pěti protokolech zakazuje např. granáty, jejichž střeptiny nelze zjistit rentgenovým vyšetřením, laserové oslepující zbraně, omezuje kladení nástrah a min či (protokolem z r.2003) stanoví povinnost bojujících stran po konfliktu vyčistit

území od zanechané munice. Z oblasti zákazů jednotlivých zbraní jsme samozřejmě nevedli vše. Ostatně jde o proces, který stále pokračuje (letošní rok např. přinesl zákaz tzv. kazetové munice (jde o kazetu, z níž se před dopadem uvolní desítky a stovky „bombiček“), příslušná smlouva však zatím nevstoupila v platnost), již delší dobu se vede diskuse o omezení užití záměrně nestabilních střel malé ráže, mající účinek srovnatelný se střelami „dum dum“... Stranou však stojí např. velmi významné zbraně, totiž zbraně jaderné. Byť lze dojít k závěru, že mezinárodní právo připouští jejich použití jen jako reakci na takový útok, není jejich zákaz dosud předmětem jasné smluvní úpravy.

Konkrétní výběr zbraní a způsob jejich použití se musí řídit **oběma** částmi tohoto principu – musí vyhovět nejen zákazům popsaným v tomto díle, ale současně povinnosti omezit následky bojové činnosti jen na vojenské osoby a objekty, jak bylo popsáno v minulém díle – i k tomuto cíli však zákazy konkrétních zbraní slouží – např. protipěchotní miny či zmíněné nástrahy jsou zakázány a monitorování výbušnou municí zamořených oblastí přikázáno (i) právě s ohledem na **potenciální hrozbu vůči civilistům**, a to i v poválečné době.

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Slovo redakce...

Jak hluboko sahají kořeny zvyků a tradic a proč na nich lidé lpějí? Příčina se jeví celkem prostá – tradice totiž usnadňují komunikaci a soudržnost každého společenství. Nejednou se přirozeně odvinuly od příčin zcela praktických, aby se nakonec proměnily v obecně sdílenou konvenci. I běžné podání ruky je tradiční rituál, na jehož počátku byl prapůvodně pouhý důkaz, že ruka nedrží zbraň. Tradice a zvyky si v míře rozdílné udržuje každé uskupení lidí a Český červený kříž pochopitelně nevyjímá. Tradic je zapotřebí si vážit a ctít je. Méně zapotřebí ovšem je pod pojem „tradice a zvyky“ vidět toliko navyká schémata a rutinní úkony. Potom totiž může dojít k situaci kdy oblíbené „tradiční“ postupy vítězí nad skutečnou potřebou a naše zdokonalování není možné. To platí jak pro jednotlivce, tak spolky

a skupiny nebo třeba tyto naše noviny. Obecná pravidla a navyká schémata, jichž užíváme proto, abychom šetřili čas, mohou být při hledání nejlepších variant spíše na překážku. Tak trochu zjednodušeně by se dalo říct, že spoléhání na reputaci či na zastaralé zkušenosti často přináší smutné výsledky.

Napadá mě, že svět starší generace, která čte noviny a časopisy a orientuje se podle nich je jiný než svět těch, kteří on-line chatují a libují si ve virtuálním prostředí. Internet umožnil éru nové komunikace. Jak si tyto dvě generace z dvou různých „světů“ mají rozumět? Není to jednoduché, ale často může být nápomocen onen důležitý pocit sounáležitosti a spoluproduktivní. Pociť, který ctíme a vlastně nabízíme v Červeném kříži a který se dá udržovat neustálým vyvažováním. Moderní doba nám přinesla volný čas, bezhotovostní financování, elektronickou komunikaci, vynutitelné právní vztahy, přetékající hypermarkety. To nám

ovšem samo o sobě příliš mnoho nezaručuje. Mělo by to znamenat vyšší kvalitu života. Víme však co si s ní počít? Někteří ano, na jiné mohou doléhat otázky typu: k čemu je svobodný výběr, když nevím co chci, k čemu je možnost tvořit, když se stejně nejvíc kamarádím s počítačovou klávesnicí, k čemu právo vyjadřovat své vlastní myšlenky, když žádné nemám, k čemu dialog, když tak nějak není o čem? Je to „jen“ o obyčejné lidské komunikaci. Uvedu příklad, který mi jednou povyprávěla moje známá. Její příbuzná se přestěhovala z města mezi starousedlíky na vesnici. Při každé cestě do místního obchodu čelila opakování stále stejných otázek od místních sousedů. Kam jde, proč, co bude vařit. „Co je jim potom?“ – tekly jí nervy. Po nějaké době se díky své pracovitosti zabydlela tak pohodlně, že by jí leckterý starousedlík mohl závidět. Jenže to jaksi nebylo komu sdělit...

Ing. Jana Štrejnová, redakce Novin ČČK ■

Výkonná rada ČČK 20. 9. 2008

Výkonná rada na tomto svém zasedání především projednala a schválila projekty ČČK na státní dotace pro rok 2009 předkládaných na ministerstva zdravotnictví, vnitra a školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Schválila návrh na udělení finančních příspěvků vybraným OS ČČK za pořádání krajských a ústředních akcí. Dále VR ČČK schválila návrh na doplnění přílohy Směrnice č. 2/2007 o identifikaci v ČČK, návrh na mimořádné udělení Zlatých křížů 3. třídy a Zlaté medaile MUDr. Jánského a návrh na použití finančních prostředků získaných formou direct mailingu v 1. etapě roku 2008 – dodatek.

V rámci informačních zpráv vzala VR ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulou období, dále zprávu o průběhu kontrol Letních rekondičních pobytů v roce 2008, informace o projektu Cross Roads a informace o humanitární pomoci do Barmy, Číny a Ukrajiny. ■

Hrad žije první pomocí

V neděli 5. října 2008 ovládl Slezsko-ostavský hrad a jeho přilehlé okolí 1. ročník akce „Hrad žije první pomocí“ uspořádaný Záchraným týmem OS ČČK Ostrava.

Hlavním bodem programu byla soutěž nezdravotnických složek Integrovaného záchranného systému v poskytování první pomoci. 3-členné týmy policie a hasičů se tak na jednotlivých stanovištích museli vypořádat se situacemi, s kterými se mohou potkat ať již v běžném životě či při výkonu svého povolání (např. dopravní nehoda, pokousání psem, záchrana tonoucího, znásilnění apod.).

Kromě soutěže byl pro všechny návštěvníky akce připraven po celý den bohatý doprovodný program sestávající se z několika dynamických ukázek Policie ČR, Zdravotnické záchranné služby, Hasičského záchranného sboru a Místní skupiny ČČK Speleorescue.

Samozřejmostí byla prezentace Českého červeného kříže a jeho ostravského Záchraného týmu – ukázky KPR a poskytování první pomoci, ukázky maskování poranění, příručky první pomoci atd. Zkrátka každý z více než 2 000 návštěvníků si zde přišel na své. ■

Akce se konala se konala v rámci oslav 5-ti let týmu, společně se zahájením výstavy fotografií a společenským setkáním členů, partnerů, sponzorů a přátel týmu. Navštívila jí také řada hostů v čele s prezidentem Českého červeného kříže Markem Juklem. Vzhledem k úspěšnosti prvního ročníku se již nyní začíná pracovat na příštím ročníku akce. ■

Porada ředitelů úřadů OS ČČK

Ve dnech 13. – 14. 10. 2008 se v konferenčních prostorách hotelu Labe v Pardubicích uskutečnila pravidelná každoroční celorepubliková porada ředitelů a ředitelk úřadů OS ČČK. Všechny přítomné ve svém projevu pozdravil prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. Hlavní projev přednesl ředitel Úřadu ČČK Jiří Procházka, kterého ve svých vystoupeních doplnili vedoucí úseků Úřadu ČČK. Poté následovala diskuse - prostor pro názory, sdělení, prezentace aktivit oblastních spolků. ■

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Výlet za poznáním

V sobotu 27.9.2007 jsme uspořádali zájezd do jeskyně Výpustek, která byla teprve letos otevřena pro veřejnost. Za druhé světové války zde měla německá armáda továrnu na výrobu leteckých motorů. Pak to byl vojenský protiatomový kryt. Prohlídku jsme absolvovali s průvodcem. Jeho vyprávění bylo velmi poutavé a určitě se při něm nenudili dospělí ani děti.

Další zastávkou byly Křtiny. Tato obec je poutní místo s krásným kostelem. Tam jsme pořídili foto všech účastníků a po hodinové prohlídce jsme se vydali do Vyškova, tolik očekávaného místa hlavně pro děti. Vlákem jsme putovali přes celé město, které jsme si při vyhlídkové jízdě mohli prohlédnout. A to už jsme se objevili v DinoParku, kde jsme obdivovali pravěká zvířata a také jsme shlédli film v 3D projekci o těchto veještěrech. Den utekl a my jsme nastoupili opět do našeho autobusu, který nás – plně pěkných zážitků odvezl k našemu domovu. Všichni byli výletem velmi nadšeni.

Tyto zájezdy pořádáme už tradičně. Takto oceňujeme mladé zdravotníky, kteří se zúčastňují místních, okresních i krajských soutěží v první pomoci. Naše MS ČČK spolupracuje také s dobrovolnými hasiči Vlčnov. Při soutěžích a cvičeních jim zajišťujeme službu PP. Také pořádáme přednášky na zajímavá témata týkající se zdraví a první pomoci. 15.12.2008 všechny zvou na každoroční pochod za zvířátky na mysliveckou chatu. Při zajišťování nám pomáhají naši myslivci, kterým tímto děkují. Také děkují zastupitelstvu naší obce že nám přispívá finanční částkou na naše aktivity.

Věra Pěchová
předsedkyně MS ČČK Vlčnov ■

Okresní studijní středisko ČČK Křečany

Pod křídly OSM ČČK Teplice a ÚOS ČČK Teplice se uskutečnilo Okresní studijní středisko. Děti jsme měli velmi šikovné a kromě první pomoci se naučili i spoustu dalších užitečných a zajímavých věcí. Do přednášek jsme zařadili navíc netradiční témata, jako např. „Mýty a omyly o první pomoci a zdravotnické záchranné službě“ nebo „Právní pohled na poskytování první pomoci“.

Také jsme dětem zorganizovali branný závod se stanovišti první pomoci. Cíl závodu byl na Vlčí hoře vzdálené 3,5 km od tábora. Na jejím vrcholu jsme navštívili tamější rozhlednu, která nám umožnila krásný výhled po kraji severních Čech. Dále jsme dětem přichystali v rámci výuky praktické první pomoci noční zásah, při kterém naši účastníci zasahovali v družstvech. Poslední večer patřil plážové párty, přestože nám počasí úplně nepřálo, takže se z párty plážové stala spíše plavková. I když byl program velmi nabitý, všichni naši účastníci vykonali závěrečné zkoušky bez problémů. Krátký a naplněný týden jsme si všichni moc užili a už se těšíme na příští rok.

Nela Djakovová,
Kateřina Reiglová, Lenka Zuská
OSM Teplice ■

Okresní studijní středisko ČČK Hodonín

O bezproblémové spolupráci a téměř rodinných vztazích mezi Oblastním spolkem ČČK a Oblastní skupinou M-ČČK Hodonín svědčí mimo jiné i to, že již druhým rokem vedli Okresní studijní středisko členky a členové oblastní skupiny.

Letošní ročník se konal opět v krásném prostředí Bílých Karpat v rekreačním středisku Pastviny, které se nachází v chatové oblasti nedaleko za obcí Čeložnice (okr. Kyjov).

I když děti a žáci stále častěji dávají přednost počítačům před zájmovými kroužky, zdravotnický kroužek na základních školách patří ke stálým.

Faktem zůstává, že zájem pomalinku klesá. Z původních patnácti přihlášených jich nakonec odjelo dvanáct. Tento komorní počet měl však také své kouzlo. Po celou dobu trvání studijního střediska byli účastníci (od 6. do 9. ročníku) rozděleni do čtyřčlenných družstev a ke každému družstvu byl přiřazen jeden z vedoucích. Tím jsme dosáhli maximálního individuálního přístupu a měli možnost procvičovat s každým účastníkem přesně to, co potřeboval.

V programu byl kladen důraz především na praktické procvičování první pomoci, kterému byla věnována více než polovina našeho času. Nechyběly zásahy, během kterých družstva ošetřovala – buď vedoucí a nebo sebe sama navzájem. Díky umění lektorek – zdravotnických instruktorek – byla poranění také realisticky znázorněna.

Podle informací z výstupních testů a hodnocení účastníků se celé studijní středisko vydařilo, děti získaly spoustu nových, zajímavých a především aktuálních informací a hlavně se naučily, jak správně poskytnout první pomoc. Počasí se nám také vydařilo, takže bylo všechno báječné – a nám nezbyvá než čas od času zavzpomínat nad fotkami a těšit se na další ročník OSSka.

Obrovský dík patří paní Aleně Štukavcové, ředitelce ÚOS ČČK Hodonín, za přípravu a organizační zajištění celého pobytu a nemenší dík všem zúčastněným a vedoucím za báječný a pohodový týden.

Jakub Konečný
předseda Rady Mládeže oblasti Hodonín ■

Vzbudit zájem lidí o problematiku poskytování první pomoci

Světový den první pomoci, který každoročně vyhláší Mezinárodní federace červeného kříže a červeného půlměsíce, letos připadl na 13. září.

Jako každý rok, i letos pořádal karlovarský Červený kříž den první pomoci a protože nám nepřálo počasí, vše se odehrávalo v prostorech Červeného kříže.

Základní myšlenka byla daná „záchrana života - pomoc druhému“. Lidé, kteří se přišli podívat, mohli vidět ukázky první pomoci na namaskovaných poraněných, pro děti byly připraveny soutěže a hry, měřil se krevní tlak. Návštěvníci si mohli vyzkoušet teoreticky i své zdravotnické znalosti.

Už samozřejmostí byla nabídka kurzů první pomoci pro veřejnost v různých normách znalostí. Současně si lidé mohli koupit publikace o první pomoci, ovšem příliš velký zájem o ně nebyl. Snad kdyby byly zadarmo...

Cíl akce je stejný jako v minulosti a bude stále aktuální i v budoucnu: vzbudit zájem lidí o problematiku poskytování první pomoci. Je potřeba neustále upozorňovat na nedostatečné znalosti při tzv. život zachraňujících úkonech, například při prudkém krvácení, při poruše dýchání apod.

A přitom stačí opravdu málo - znát pravidla a získat praktickým nácvikem zkušenost.

Věsným a správným zásahem pak můžeme zachránit život nejen zraněnému cizímu člověku, ale i blízké osobě.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Cvičení vojenských mediků

Budoucí vojenští lékaři z královéhradecké Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany absolvovali praktický nácvik své připravenosti. Už třetím rokem jim v tom asistoval Oblastní spolek ČČK Hradec Králové. Maskéři, figuranti i lektoři Červeného kříže připravili ve spolupráci s Fa-

kultou simulaci bojové situace. Po nepřátelském útoku na vojenský konvoj čekalo na mediky téměř 30 zraněných. Budoucí lékaři nacvičovali třídění a následné ošetření zraněných v bojových podmínkách, s omezeným množstvím záchranců i materiálu, daleko od zdravotnických záloh a zařízení.

Zdravotnické složky Armády ČR se tímto způsobem každoročně připravují na plnění svých úkolů zejména při zahraničních misích. Český červený kříž zde opakovaně pomáhá s přípravou mediků a ukazuje, že obě organizace nevystupují pod stejným znakem Červeného kříže nadarmo. „Bojová“ první pomoc je téměř totožná s našimi normami výuky. V popředí jsou zde schopnost improvizace, práce s minimálním vybavením a bez jakéhokoliv zázemí a také umění spolupráce. To vše jsou zkušenosti, které Český červený kříž uchovává a může předávat dál. I když si někdy myslíme, že je to známka zaostalosti...

Michal Plecháček
vedoucí odd. zdravotnictví
Úřadu OS ČČK Hradec Králové ■

Zdravé stárnutí

Karlovarský Červený kříž uspořádal několik přednášek v rámci projektu ministerstva zdravotnictví *Zdravé stárnutí*.

Projekt byl zaměřen na lidi v seniorském věku. Tomu také odpovídaly okruhy, jichž se přednášky týkaly - např. výběr a příprava pokrmů podporující zdraví, jistota a bezpečí domova, podpora duševního zdraví apod.

Přednášky se setkaly s úspěchem, navštívilo je celkem 114 lidí vyššího věku. Loni se přitom stejného projektu zúčastnilo 80 seniorů.

Cílem projektu bylo podpořit u seniorů pocit vlastní hodnoty, předcházet jejich sociálnímu vyloučení a naučit se své stáří prožít ve společnosti věkově blízkých spoluobčanů.

Na podzim pořádáme také rekondiční pobyt pro seniory trvající 5 dnů. Bude zaměřen na omeocnění pohybového ústrojí. Léčebný program bude zaměřen na pravidelné vycházky v přírodě, dodržování správné výživy, cvičení v bazénu, plavání apod.

Věra Sládková,
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Dětské dopravní hřiště v Kroměříži má co nabídnout

Značnému zájmu veřejnosti se těší dětské dopravní hřiště v Kroměříži. Tento areál byl dlouhou dobu veřejnosti uzavřen a konaly se zde jen organizované kurzy či výuka dopravní výchovy. Změna nastala po roce 2006, kdy areál hřiště získala do pronájmu od Centra služeb pro silniční dopravu kroměřížská radnice. Hřiště doznalo několika důležitých změn, včetně změny provozovatele, kterým se stal místní oblastní spolek Českého červeného kříže. A nyní máme co nabídnout. Vyměnili jsme dopravní značky, lavičky, kola i koloběžky. Nově zde máme Škodu Fabia

kombi bez motoru, na které se děti mohou učit řídit. Záměrem je propojit dopravní výchovu s výukou první pomoci. Konal se zde také Den bez aut při příležitosti Evropského týdne mobility v jehož rámci jsme pro děti jsme připravili sedm stanovišť, které musely zvládnout, například jízdy zručnosti či testy bezpečné jízdy. K tématu první pomoci na ně čekalo stanoviště resuscitace či krvácení z nosu. Areál je nyní ve výborném stavu o čemž svědčí i to, že se u nás konaly dva příměstské tábory.

Alice Juračková
ředitelka OS ČČK Kroměříž ■

Královéhradecký kraj znovu podpořil dárcovství krve

I v roce 2008 podpořil Královéhradecký kraj bezplatné dárce krve a jejich složek. Na jejich oceňování a propagaci této velmi potřebné aktivity věnoval 300 tisíc korun. Ve čtvrtek 11. září 2008 o tom rozhodli krajszí zastupitelé.

Stejnou částku poskytl kraj i loni. Oblastní spolek Českého červeného kříže Hradec Králové díky penězům mohl věnovat drobné dárky mnohonásobným dárčům z celého regionu, pomohl zlepšit prostředí hradecké transfúzní stanice a připravil řadu propagačních akcí.

Oblastní spolek ČČK Hradec Králové jako krajský pověřený spolek rozdělil podobným způsobem finanční prostředky i letos. V přepočtu se jedná zhruba o 150 korun na jednoho dárce. Dotace ale nebude určena jen na oceňování mnohonásobných dárců, ale také na propagaci dárcovství a získávání nových dárců krve a jejich složek. V následujících letech se chceme zaměřit hlavně na mladé lidi a propagaci dárcovství plazmy, o kterou roste zájem a stává se středem komerčního zájmu zahraničních firem.

Karel Žabka
ředitel OS ČČK Hradec Králové ■

Učitel i zdravotník

V polovině září uspořádal karlovarský Červený kříž zdarma přednášku pro pedagogy na všech stupních škol. Během pěti hodin jsme návštěvníky naučili to nezákladnější a nejpotřebnější z první pomoci, aby byli schopni se vyrovnat s náhle vzniklými kritickými situacemi na své škole.

Teorie byla omezena na minimum, kladl se maximální důraz na důležitý praktický nácvik, který probíhal za použití moderního vybavení.

Akce, která může pomoci zachránit životy či zdraví těch nejzranitelnějších – tedy dětí – se zúčastnilo 14 učitelů, kteří na závěr obdrželi certifikát o proškolení v oblasti první pomoci. Je škoda, že jich této možnosti nevyužilo více. Být včas seznámen se základy laické první pomoci totiž každého lépe připraví na situace, které mohou nastat.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Rekondiční pobyt pro seniory

V na počátku října tohoto roku pořádal OS ČČK Jindřichův Hradec na základně Domu dětí Hlavního města Prahy v Lomech u Kunžaku rekondiční pobyt ČČK pro seniory. Zúčastnilo se dvacet seniorů. Náplní pobytu bylo rekondiční cvičení, vycházky do přírody, výlety do Kunžaku, Nové Bystřice a Jindřichova Hradce. Nechyběl ani společenský večer s hudbou a tancem. Za zdárný průběh pobytu děkujeme paní ředitelce, zdravotnici, kuchařkám a panu správci Čachotského, který doprovázel při naší turistické výpravě na Markův kámen (trasa 12 km) odkud se všichni vrátili v dobré pohodě.

Dana Krtková
předsedkyně MS ČČK Dačice ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Jak správně přednášet a prezentovat I

Je to už několik let, co s kolegyní Mgr. Drahoušou Novákovou na kurzech Zdravotnických instruktorů společně učíme frekventanty, jak správně vést přednášky, besedy, kurzy, prezentace. Kládeme si za cíl nejen předat účastníkům důležité a praktické informace pro úspěšné zvládnutí záverečné zkoušky z rétoriky, ale především budoucí instruktory připravit na jejich praxi. Právě oni přece budou „vlajkonoši“ Českého červeného kříže. U nich se předpokládá, že budou naši práci, naše znalosti a naše poslání předávat veřejnosti, že budou vystupovat jménem Červeného kříže. Právě od instruktorů se očekává, že budou vytvářet dobré jméno naší organizace. Nikoli jen odbornost a znalosti, ale také způsob, jakým budou instruktory vystupovat, rozhoduje o naší vizitce, o vnímání ČČK veřejností. Protože jsem ale přesvědčen, že tyto znalosti se budou hodit nejen

instruktorům, ale i dalším čtenářům Novin ČČK, připravil jsem pro Vás seriál, který se bude právě rétorice věnovat.

Příprava

Nezbytným předpokladem úspěšné prezentace je pečlivá a důsledná příprava. Naprostou samozřejmostí musí být odborná zdatnost lektora! Obsah přednášky či besedy musí mít instruktor perfektně zvládnutý. Nikdy nepřednáším něco, v čem si nejsem jist. Tento zcela základní požadavek se samozřejmě nedá zvládnout za jedno odpoledne. Právě proto je v rámci instruktorských kurzů kladen tak vysoký důraz na znalosti frekventantů, a to i při doškoleních. Je vizitkou každého Oblastního spolku, jaké instruktory nechá učit. A je otázkou cti a renomé každého instruktora, jakou látku raději přenechá zkušenějším. Na něco si netroufnout

není projevem zbabělosti, ale ukázkou ryzí profesionality a vědomí si vlastních možností!

Druhou částí přípravy už je pak sestavení samotné přednášky. Co však musíme vědět předem? Hlavně jaké téma máme sdělit, komu (tzv. cílová skupina, kdo se bude účastnit, počet apod.), kde, jaké použijeme materiály (letáky, tabulky, fotografie, publikace), jaké pomůcky budeme potřebovat (tabule, promítačka, fixy atd.) a kolik času budeme mít. Teprve po vyřešení těchto otázek můžeme chystat přednášku, při které naším největším pomocníkem bude OSNOVA. Ale o ní a o tom, co má obsahovat, jak má vypadat a v čem a jak nám bude pomáhat, si povíme příště.

Bc. Lukáš Pochylý
člen Otevřené databáze expertů ČČK
a mediální poradce ■

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE vydává Úřad Českého červeného kříže Praha, registrační číslo MK ČR E 7302, redakční zpracování Ing. Jana Štrejnová ve spolupráci s úseky Úřadu ČČK. Redakce, administrace a inzerce Thunovská 18, 118 04 Praha 1 – Malá Strana, tel. 251 104 111. Kontaktní adresa redakce: strejnova.jana@cervenekriz.eu
Příspěvky posílejte na tuto elektronickou adresu a to ve formátu MS Word, obrázky jednotlivě ve formátu jpg, tif, bmp apod.